

DE SPECIALISTEN EN DE C. O.

Enkele voormannen der Rotterdamsche ziekenfondsgeneesheeren hebben mij de opmerking gemaakt, dat zij uit mijn ingezonden stuk den indruk hebben gekregen, dat ik den Rotterdamschen ziekenfondsgeneesheeren een verwijt maak, dat zij de specialisten benadeeld hebben bij het maken van hun contract met de ziekenfondsen, terwijl zij meenen — hoewel de Rotterdamsche specialisten op het standpunt stonden zich niet met de ziekenfondsen te willen inlaten — zooveel mogelijk ook de belangen der specialisten in het oog te hebben gehouden en zeker niet te hebben willen benadeelen.

Ik wil hier gaarne erkennen, dat het niet mijn bedoeling is geweest te zeggen, dat de Rotterdamsche ziekenfondsgeneesheeren de specialisten benadeeld hebben, maar dat de C. O. de belangen der specialisten in Rotterdam *niet* heeft behartigd en daardoor den specialisten minder is toegedacht, dan waarop zij in ziekenfondsen der Ned. maatschappij tot bevordering der geneeskunst meenen aanspraak te mogen maken en dat het daarom vreemd aandoet, van die specialisten thans een bijdrage voor de C. O. te vragen *op grond*, dat deze de belangen der specialisten behartigt.

Rotterdam, 6 November 1916.

J. H. VAN VEEN.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

CHRISTIANIA. — **Openbare baden in Noorwegen.** *The Lancet* bevat een uittreksel uit een verslag van dr. C. RÖMCKE, waaruit wij vernemen, dat van de 55 voornaamste plaatsen (van 1000 tot 250000 inwoners) slechts 5 geen openbare baden bezitten, waarbij de schoolbaden niet in aanmerking zijn genomen. Deze baden zijn ten deele het eigendom der gemeenten. Te Christiania kost een bad 12 $\frac{1}{2}$ cent (douchebad) tot f1.50. In sommige plaatsen kost een douchebad slechts 5 centen. Te Christiania hebben de 21 scholen 21 schoolbaden. In 44 andere steden zijn 124 scholen met 48 schoolbaden. Op andere plaatsen kunnen de schoolkinderen openbare badhuizen bezoeken, soms op gemeentekosten. Verder zijn er op het land 109 openbare baden of baden in openbare inrichtingen en 120 baden in fabrieken, mijnen of andere nijverheidsinstellingen. De zwemkunst wordt in Noorwegen weinig beoefend.

DUBLIN. — **De aangifte van tuberculose.** *The Lancet* vestigt de aandacht op het groote verschil in het aantal aangiften van tuberculose te Dublin en te Belfast. Dit verschil wordt niet veroorzaakt, doordat er te Dublin meer tuberculose voorkomt, maar doordat men te Dublin de voorschriften volgt, die in 1912 zijn uitgevaardigd door het Engelsche Local Government Board, en te Belfast die der Iersche Tuberculosis Order. Deze eischt alleen aangifte der gevallen van longtuberculose, in geval de behandelende arts van oordeel is, dat het sputum van den zieke in staat is, de ziekte op anderen over te brengen, en de zieke gewoonlijk slaapt of werkt in een vertrek, waar ook anderen slapen of vertoeven, of zich met de vervaardiging, bereiding of verkoop van voedingsmiddelen bezig houdt. Wie alleen woont, ontsnapt aan de aangifte, evenals degeen, die door zijn geneesheer in zoodanige omstandigheden wordt verplaatst, dat de bepalingen der verordening niet op hem toepasselijk zijn. De aangifte volgens deze voorschriften is voldoende om de aandacht van het gezondheidstoezicht te vestigen op die als besmettelijk te beschouwen gevallen, die in onhygiënische omgeving voorkomen, maar zij is niet in staat een juist denkbeeld te geven van den omvang van de verspreiding der tuberculose onder de bevolking, gelijk de aangifte naar Engelsch voorschrift. *The Lancet* acht de volledige kennis van het aantal tuberculosegevallen noodig als grondslag voor